

Tere, kallid sõbrad!

Olen praegu Tjumeni linnas. Proovin saada endale elamisluba. Selle jaoks on vaja palveid, sest jäin paar päeva hiljaks oma dokumentidega. No, Jumal on suur, ning Tema võib teha tee läbi kõrbete ja merede! Mul on ikkagi mingi pisike võimalus olemas, ütlesid ametnikud kaastundlikult... Lootus on Jumala peal. Tema tahe sündigu kõiges.

Juunikuu lõpupoolel saabusime Mari-Liisi (ning kottidega) Siberisse. Vennad tulid meie rongile vastu Njagani linnas, ning viisid meid autoga Priobi sadamasse Obi-jõe kaldale, kust saime laevaga edasi. Kogesime Jumala hoolitsust reisi algusest peale. Tihti Issand aitab just oma laste kaudu, aga ka mitte-kristlased on ka vahest Jumala poolt juhitud = otseseks vastuseks palvetele. Olen pannud seda tähele oma reisidel aastate jooksul. Aitäh siis jälle kord teile, kes olete palvetanud ja olnud sellega suureks abiks ja toeks.

Paremalt esimene on Tiina, ja tema kõrval Mariliis koos kohalike õdedega

Belojarskii linnast saime edasi helikopteriga. Sõitsime kõige pealt Juilski kulla. Seal on alati olnud parem ja avatum vastuvõtt. Külavanem, Pana, on väga huvitav naisterahvas, kes siiralt tegutseb oma külarahva heaks. Ta armastab suhelda erinevate inimestega ning soovib, et ka ta küla inimesed oleksid avatud ja sõbralikud kõigi vastu. Ta tunneb oma rahva nõrkusi ja probleeme, ja soovib, et kas või meie kristlaste kaudu keegi võiks saada abi ja lootust. Saime siis jälle teha lastekoosolekuid kultuurimaja ruumides. Lapsi polnud eriti palju, aga küsimus pole ju numbrites! Iga inimene on väärt Jumala armastust. Hea sõnum Jeesusest kuulub kõigile! Tänan Issandat, et saime jälle külvata Jumala Sõna kas või mõne lapse, noore ja ka täiskasvanu eludesse. See on suur eesõigus. Käisime kohalike noortega õhtusel piknikul metsas. See oli ka hea võimalus tutvuda ja suhelda. Jagasime natuke lasteriideid kodudesse... Emad olid tänulikud, sest Juilskis pole riideid müügil ju mitte kusagil. Inimesed peavad sõitma linna, et poodidesse saada, või siis tellima vajalike asju oma sugulaste käest.

Järgmisel nädalal (helikopter sõidab kord nädalas) meil oli plaanis minna Numto külasse. Meile helistati, et me sinna ei läheks. Ülemused linnas kartsid, et meie parast tulevad külas tülid ja pahandused. Otsustasime ikkagi sõita, sest Numto oli ju eriliselt meie südames. Saime Issanda abiga kohale ning ka sisse vanaisa-Andrei majja, kuigi teda ennast polnud kodus. Ta tuli oma pojaga metsast koju alles paar päeva hiljem. Selle ajaga jõudsime teha majas väikese koristuse ning pesta ka vanaisa voodipesu puhtaks. Iga päev Jumal andis meile võimaluse suhelda kellegagi küla inimestest, kuigi üldiselt külarahvas oli väga, väga ettevaatlik meie suhtes. Lastega tutvusime õues. Mõned nendest mäletasid mind kolme aasta tagant. Mängisime ja laulsime koos... mõned noored tulid ka kohale ning kuulsid kas või natukesegi Elava Jumala kohta. Enne Mari-Liisi ärasõitu saime laulda ja tunnistada ühele eakamale abielupaarile. Nad olid nõus palvetama meiega patuse-palve. Nad ei saa veel täiesti aru Jumala päästeplaanist, aga mingi sammukese nad ikkagi tegid selles suunas. Selle eest tänu Jumalale! Meid ootas veel üks rõõmus üllatus: üks noor handi-naine tuli meie juurde lennuväljale just enne Mari-Liisi ärasõitu. Ta ütles, et tahab päästetud saada ning elada edasi koos Jumalaga. Ta oli kunagi käinud koguduses Ljantori linnas, aga parast hakanud jälle jooma ja täiesti langenud ära Jumala tahtest. Ta leidis endale uue mehe Numtost ning kolis sinna parema elu lootuses. Ta rääkis meile, et paljud ta sugulased olid vahe peal saanud usklikeks ning vabanenud viinast ning ka teistest pattudest. See oli ka üks uus kutse temale Jumala riiki. Sain palvetada tema ja ta mehega koos kohe samal päeval! Nendega pidasime paar korda ka pühapäevaseid jumalateenistusi. Halleluuja!

Kolisin elama ühte väikesesse majja. See oli ka Jumala juhtimine, sest mees, kes andis mulle võtme, oli tagasilangenud kristlane. Ta sai minu kaest DVD-plaate kristliku sisuga, ning oli väga rõõmus, et tal oli jälle mingi side usuinimestega. Suhtlesin temaga mitu korda. Enne mu ärasõitu palvetasime koos. Elades "oma majjas" mul oli võimalus kutsuda enda juurde erinevaid inimesi. Kõige esimesed tulijad olid muidugi lapsed. Pidasime nendega "piiblitunde" vahelduva sisu ja eduga. Kõige väiksem kohal käija oli kahe aastane. Numto noored mehed tahtsid ka tutvuda ning kuulda laule, aga päris kaine peaga neil polnud selleks piisavalt julgust. No, mis teha? Tulid purjus peaga ja muidugi ma laulsin nendele Jeesusest ning püüdsin rääkida Jumala armastusest. Naisterahvastega läks ikka päris tükk aega enne kui nad astusid minu tuppa. Sellele aitas kaasa õmblusmasin. Pakkusin õmblusabi, ning mõned ikkagi võtsid pakkumise vastu. See oli mulle suur rõõm ja ka vaheldus, sest väikeses külas on vahest puudus mõtekast tegevusest. Muidugi korjasin ka marju, vedasin metsast endale küttepuid jne... Kõige tähtsam asi oli ikkagi eestpalve selle küla ja rahva ning ka Juilski eest. Seda ülesannet püüdsin igal hommikul Püha Vaimu abiga täita. Jumal teab,

kuidas Ta nendele ja ka teie palvetele vastab! Ei unustanud ma ka oma Ovgordi kogudust .
Nii hea, et palvetel pole piire!

Käisin veel ühe nädala "komandeeringus" Juilskis. Sain suhelda sellel korral teiste tüdrukutega (ning mõne poisiga ka), keda tookord kohal ei olnud. Nad olid päris tublid "õpilased", peaaegu kõik ühe perekonna lapsed. Käisin tuttavate tädide juures rääkimas juttu. Vaatasime mõnega kristlike saateid. Üks nendest oli nõus ka palvetama koos minuga. Mingit suurt ärkamist ma selles külas veel ei näinud, aga tänu Jumalale, et sain kas või natukese külvata Jumala armastust ja Ta Sõna.

Jumala ligiolu ma kogesin mitu korda nii Numtos kui ka Juilskis olles. Ta abi oli tõesti tuntav, sest peaaegu kõik eluks vajalikud asjad ma pidin paluma Tema käest. Tema kaitses ja kinnitas. Oli muidugi ka kurbi ja igavaid hetki... aga see käib ju asja juurde! Vahest polnud mitte kellegagi suhelda peale iseenda ja Jumala, aga sellega ma olen juba aastatega harjunud. Viimastel nädalatel minuga koos elas vanaisa kass, mille nimi on Angel (eesti keeles ingel). Temaga saime isegi soome keeles vestelda! Palju oleks muidugi kirjutada erinevate inimeste kohta, kellega Jumal lubas mul kokku puutuda ja tutvuda. Nad vajavad väga eestpalveid, sest neid on lapsest saadik kasvatatud uskuma ja teenima oma jumalaid (= kurje vaime). Jeesus on surnud igaühe nende eest ning tahab neid päästa!

Ma ei tea, kuidas mu plaanid edasi kujunevad. Paluge minuga koos, et kõik läheks nii nagu Jumal tahab. Annan teile teada, siis kui hakkab siit Tjumenist kuhugi poole liikuma. Olge väga õnnistatud! Hoidke oma pilgud Jeesuse peal, sest kõik ülejäänud selles maailmas on ajutine ja kaduv.

Tema on Elu, igavene Elu!

S Bogom! Jumalaga! Tiina

September 2010

NB!

*Selle kirja lugemise ajaks on Tiina jõudnud juba Eestisse ja siit edasi oma koju -Soome.
Viisaga läheb loodetavasti üks kuu, ning siis ongi ta taas liikumas tagasi Venemaa poole.
Soovi korral on võimalik toetada rahaliselt Tiina tööd 221004127580 Tiin Kärkkäinen.*